

Izvolili smo nove obratne delavske svete

Od 26. do 28. aprila so bila prva zasedanja novoizvoljenih obratnih delavskih svetov. Poleg tega, da so se konstituirali, so se na teh zasedanjih tudi temeljito pogovorili o novih nalogah, ki jih v prihodnje čakajo. Vse kaže, da se novoizvoljeni člani dobro zavedajo svojih odgovornosti. Zato je povsem razumljiva njihova težnja po družbeno-ekonomskem izobraževanju, ki so jo povsod poudarjali. Kadrovsko-socialni oddelek je v sklopu Delavske univerze Velenje že organiziral seminar za novoizvoljene člane samoupravnih organov. Na tem seminarju se bodo vsi novoizvo-

ljeni člani seznanili s pravicami in dolžnostmi organov delavskega samoupravljanja ter z vlogo proizvajavcev in upravljavcev, ki jo imajo pri reševanju vseh ekonomsko-proizvodnih problemov v gospodarski organizaciji, posebej pa še v ekonomski enoti.

Obratni delavski sveti so iz svoje sredine izbrali naslednje tovariše za predsednike in namestnike:

EE Jama-vzhod — Kortnik Rudi, predsednik; Vidmar Mirko, namestnik

EE Jama-zahod — Čas Stane, predsednik; Premožič Vlado, namestnik

EE Klasirnica — Malin Ferdo, predsednik; Kranjc Jože, namestnik

EE Elektrostrojni obrat — Pečecnik Franc, predsednik; Petrej Ivan, namestnik

EE Gradbeni obrat — Turnšek Jože, predsednik; Kuhar Herman, namestnik

EE Zunanji obrat — Medved Vinko, predsednik; Knežević Aco, namestnik

EE Avtopark — Čas Stane, predsednik; Črep Viki, namestnik

EE EFE Soštanj — Rupnik Roman, predsednik; Maksimovič Miloš, namestnik

Kam nas bo to privedlo?

Letošnje muhasto vreme je bilo krivo, da je v marcu in tudi v prvi polovici aprila meseca razsajala nalezljiva bolezen — gripa. Ta nam je »vrgla« iz proizvodnje veliko število delavcev. Samo v marcu mesecu smo imeli 385 primerov obolelih za gripo ali 1.762 izgubljenih delovnih dni oziroma povprečno izgubljene 4,6 dni na enega bolnika.

Ce izgubljene delovne dni primerjamo z rudniškim učinkom, potem lahko ugotovimo, da smo z njimi izgubili preko 8.000 ton proizvodnje, oziroma je družbeni dohodek zmanjšan za preko 20 milijonov din. To izgubo nam je samo v marcu mesecu povzročila gripa.

Ne bi bilo prav, če bi ugotavljali in obravnavali samo gripo. Prav je, da pogledamo kako je tudi z drugimi boleznimi in neugodami.

V letošnjem letu se nam bolniški stalež znatno dviga. V I. četrtletju nam je močno porastel. V januarju smo imeli bolniški stalež 7,6 %, v februarju 8,7 % in v marcu 9,4 %. Se bolj porazno pa izgleda, če pogledamo izgubljene dni zaradi bolniškega staleža. Te pa izgledajo takole: v januarju smo zaradi bolniškega

staleža izgubili 6.570 delovnih dni, v februarju 6.709 in v marcu 8.589 delovnih dni. Če vzamemo izgubljene dneve in to po indeksu — v januarju kot 100 potem se nam je v februarju povečalo na 102 in v marcu na 150. To pa so tako visoke številke, da moramo o njih vsi skupaj resno razmisliti.

Da nam je epidemija gripe dvignila bolniški stalež, nam je razumljivo. Manj razumljivo pa nam je za ostale bolezni, ki so nam tudi porastle kot je razvidno iz tabele:

Izgubljeni delovni dnevi za posamezne bolezni po mesecih:

marec	febr.	jan.	
1484	1530	1644	A — nezgode
556	565	565	B — nezgode
316	445	389	Zelodec
747	552	609	Dihala
901	856	857	Revma
65	41	10	Zobje
1762	300	313	Gripa
454	551	405	Kožne bolez.
152	156	108	Postrežba
181	156	135	Zivci
1971	1557	1539	Ostale bol.
8589	6709	6570	Skupaj izgubljen del. dni
130,7	102,1	100	Indeks

Iz gornje tabele je razvidno, da so v I. četrtletju A in B nezgode pa tudi železna obolenja nekoliko nižja, da pa so nam vsa ostala obolenja porasla. Pri tem se človek lahko vpraša, če niso posamezniki izkoristili velik naval v zdravstvenem domu in z raznimi lažmi in tarnanjem zdravnika prevarili, da jih je vpisal v bolniški stalež.

Zelo zanimivo je pogledati bolniško kartoteko iz katere je razvidno, da ob povečanem staležu bolnih, ne bolujejo toliko starejši rudarji, ki že dolgo delajo v podjetju kot mladi delavci, ki so pri podjetju šele par mesecev.

In še ena zanimiva ugotovitev:

Delavci, ki neopravičeno izostajajo z dela (tako imenovani »plavmoharji«) pogosto bolujejo. Ker se jim ne ljubi delati, razmišljajo o tem, kako bodo nalagali zdravnika, da bi jih vnesel v bolniški stalež, da bi lahko brez dela prejeli 80 % osebnih dohodkov. Taki delavci nimajo nikake zavesti. Sleherni delavec je dolžan, da pomaga, da se take »cvetke« čimprej odkrijejo in izločijo iz kolektiva, kajti to so paraziti, ki delajo samo škodo in živijo na račun poštenih delavcev.

Tekavec

VELENJE SO OBISKALI

V dneh 19. in 20. aprila je obiskala Velenje skupina 78 rudarjev iz Fohnsdorfa. Avstrijski rudarji so se navdušeno izražali nad lepoto in urejenostjo Novega Velenja, zlasti nad ureditvijo stanovanjskega problema v katerem vidijo veliko pridobitev našega delovnega človeka. Dne 19. 4. jim je bil v Kulturnem domu prirejen majhen kulturni večer, kjer so nastopili pevci našega pevskega zbora in rudarska godba na pihala s krajšim programom. Ko so naši pevci ubrano zapeli rudarsko pesem, so avstrijski rudarji takoj prepoznali njeno melodijo, ki tudi pri njih pomeni stanovsko pesem. Težave in lepote rudarskega poklica so skupne in jih ne morejo ločiti in zato je prav, da se s takšnimi obiski medsebojno seznanjamo in spoznavamo. Avstrijski so bili nad izvajanjem obeh naših rudarskih kulturnih skupin zelo očarani in so poudarjali njihovo kvaliteto raven. Naslednji dan je manjša skupina obiskala jamo, ostali pa so si ogledali Novo Velenje in zunanje obrate podjetja. V razgovoru s predstavniki RLV v dvorani DS pa so se zanimali za življenjske pogoje, uspehe samoupravljanja in druge probleme iz življenja velenjskih rudarjev.

V današnji številki:

- Visoka napetost v jami
- Plavajoče črpališče
- O jamskih svetilkah
- Ni za vzgled
- Marksistična filozofija
- Nekaj o fotoklubu
- Prvoaprilsko pismo
- Sport
- Naši modelarji
- Zgodba iz NOB iz naših krajev

Visoka napetost v jami

Še v predaprilski Jugoslaviji se v našem podjetju v veliki meri ni uporabljala električna energija v jami, ker še ni bilo v dovoljni meri na razpolago za to odgovarjajočih električnih naprav. V kolikor so pa bile, so bile takšne, ki niso odgovarjale predpisom v »Sb« izvedbi.

Z naglim razvojem elektrotehnike, so strokovnjaki tudi na tem področju dosegli lepe uspehe ter skonstruirali takšne električne naprave, ki v popolni meri odgovarjajo današnjim predpisom o »Sb« izvedbi, posebno še tam, kjer so jame priznane kot strogo metanske in med katerimi je tudi naša jama. Seveda so bile vse te električne naprave prvotno grajene za nizke napetosti. Ker pa bi bilo zelo otežkočeno voditi nizke napetosti na večje razdalje, kot n. pr. pri nas, da bi vodili 380 V od zunaj v jamo in nato po celi jami, bi bili prvič veliki stroški za nabavo večje količine kablov z velikimi preseki, drugič pa bi bila zelo

otežkočena sama montaža električnega omrežja do posameznih delovišč.

Da bi se vsem tem slabostim izognili, smo pričeli uvajati v jamo visoko napetost 6000 V, kar je močno poenostavilo sam način napajanja jame, kakor tudi posameznih etaž. Da bi se spoznali z napajanjem visoke napetosti za naš rudnik, navajam naslednje: iz elektrarne Velenje vodita električno energijo 2 paralelna nizkonapetostna voda s 3500 V do RTP Preloge, kjer se transformira na 6000 V napetosti. Od tu poteka eden dovod direktno v RTP k + 100 jama-vzhod, 2 dovoda potekata v RTP k + 35 in 2 dovoda v RTP k + 3. Iz k + 35 se odcepi drugi dovod za RTP k + 110. Kot je omenjeno imamo v RTP na k + 100 2 glavna dovoda in to v izvedbi z NKB kablom, ki potekata ob glavnih

transportnih trakovih. V RTP k + 100 imamo vgrajene 6 kV odcepne stikalne omare, od koder potem napajamo posamezne TP na etažah. Tako imamo n. pr. na 80 etg v stebri 2 transformatorja (315 in 400 KVA) ki ju napajamo z visokonapetostnim NKB kablom. Dočim imamo za krovino in talnino 91 in 90 etg napajanje TP izvedeno eno tretjino z NKB kablom ostale dve tretjini pa z visokonapetostnim »Supromont« kablom. Ta napajanja posameznih TP na etaži omenjam ravno zaradi tega, da opozorim vse tiste, ki delajo v neposredni bližini visokonapetostnih kablov, da bi znali razločevati kje, kdaj in na katerem kablju se lahko najprej povzroči okvara. N. pr. če neka tesarska skupina dela v rovu, kjer poteka NKB kabel, je nujno, da pred pričetkom dela obvesti dežurnega električarja

ali tretjinskega elektro-nadzornika, da se kabel zaščiti s cevjo ter se na ta način prepreči, da ne pride na kablju do kakšne mehanske okvare. V kolikor bi prišlo do udarca na NKB kabel, ni nujno da takoj eksplodira, ampak se lahko ta okvara pojavi kasneje in to ravno pri dviganju ali spuščanju tega kabla, ker se bo na udarjenem mestu prelomil svinec, ki je pod jeklenim opletom in bo imela vlaga možnost vstopa v sam kabel, kar je lahko vzrok poznejše katastrofe. Se večjo pozornost pa moramo posvetiti »Supromont« kablju, kljub temu, da ima večjo možnost tehnične zaščite. Pri tem kablju pa morajo tesarske partije posebno paziti, da ne povzročijo kakšnega zaseka, ker s tem povzročijo takojšen izpad dotične TO, ki jo napaja kabel, kar lahko ima hujše posledice. Zato se mora pred pričetkom dela kabel pravilno zavarovati ter upoštevati vse varnostne mere. Vedeti moramo to, da vsaka okvara na visokonapetostnem kablju povzroči prvič zastoj v proizvodnji, drugič pa škodo na samem kablju, katerih cena pa ni mala, če povem, da stane 1 m Supromont kabla 9000 din in 1 m NKB kabla 4000 dinarjev. Kranjc

Plavajoče črpalisce

1. aprila je bilo spuščeno v veliko jezero pod Skalami »plavajoče črpalisce« z namenom, da bi se voda izčrpala in bi bil tako izključen vdor vode v jamo ter s tem nudila večja obratovalna sigurnost delavcev v jami. O tem črpaliscu se je že dalj časa razpravljalo in končno se je le uresničila zamisel v tesnem medsebojnem sodelovanju elektrostrojne obrata z investicijsko in konstrukcijsko grupo. Da bi javnost seznanili s to novo napravo, smo obiskali tov. inženirja Barleta in ga naprosili, da nam o tem pove kaj več.

● Kaj Vas je pravzaprav privedlo do tega, da ste začeli misliti na »plavajoče črpalisce«, tovariš inženir Barle?

S tem smo se ukvarjali že dalj

časa. Predvsem nas je k temu silila potreba, da bi enkrat za vselej odstranili nevarnost vdora vode v jamo. Že pred leti smo študirali, kako bi izčrpali vodo iz tega jezera, toda žal, iz več vzrokov smo izvedbo načrtov odložili. Rudnik je vložil zahtevek na 45. natečaj za kredit za odpiranje površinskega kopa. Ker pa je investicijska banka odložila reševanje 45. natečaja za nedoločen čas, smo se morali odločiti za takojšnje črpanje vode iz jezera. Zato je tov. direktor Žgank sklical skupaj investicijsko grupo, konstrukcijski biro ter elektrostrojni obrat ter nas zadolžil, da v čim krajšem času naredimo osnutek predloga za izčrpanje

jezera. Na osnovi teh osnutkov smo takoj oskrbeli opremo in material in pristopili k izdelavi dokončnega projekta.

● S kakšnim materialom ozir. s kakšno opremo vam je uspelo uresničiti te načrte?

Črpalke smo naročili v Litostroju, ker so pa dobavni roki precej dolgi, zadeva pa je bila nujna, smo si za začetek izposodili črpalke v mežiškem rudniku. Oni so te črpalke uporabljali pri črpanju vode iz jame. Posodili so dve črpalke in sicer je ena zmogljivosti 5 m³/min., druga pa 15 m³/min. Cevovodi so premera 320 mm in 210 mm.

● Ali nam lahko poveste koliko vode in v kakšnem času bo izčrpalo to »plavajoče črpalisce«?

Izčrpati moramo 4.500.000 m³ vode, saj je globina tega jezera približno 37 m. S temi črpalkami bomo, seveda, če bo po sreči, izčrpali vodo približno v enem letu. Pravzaprav pa ne bomo izčrpali vode prav do dna, temveč bo ostalo še kakih par metrov, ki pa ne bodo tudi v slučaju vdora vode povzročili nobene nevarnosti.

● In kam se bo iztekala ta voda?

Ta voda iz jezera se bo potom črpalke iztekala v Lepeno, ki smo jo v ta namen morali regulirati in poglobiti ter je speljana mimo jezera.

● Tov. ing. Barle, od kod dobivate električno energijo, ki je potrebna za te črpalke?

Vso električno energijo za potrebe črpalnice dovajamo iz starega jaska po daljnovodu 10 kV do montažne trafopostaje ob jezenu, tu pa se potem transformira potom transformatorja 400 kVA v nizko napetost 380/220 voltov.

● Prej ste omenili črpalke, naročene v Litostroju. Kakšne pa bodo te črpalke?

Črpalisce je zgrajeno za definitivno z novimi v Litostroju naročenimi črpalkami. To so tri črpalke, ki bodo črpale 6 m³/min. Namen teh črpalke je tudi ta, da ko bo jezero izčrpano, se bo preostala voda s pomočjo teh črpalke držala na najnižjem nivoju. Črpalisce bo avtomatizirano, ko bo gladina vode narasla do gotovega nivoja, bodo črpalke avtomatsko črpale. In ko bo gladina vode spet najnižja, se bodo te črpalke avtomatsko izklopile. Obratovanje črpalke se bo kontroliralo potom signalizacije, ki bo speljana do strojnika pri izvoznem vitlu na Glinškovem jasku. V ilustracijo bi omenil še to, da to črpalisce lahko prenese težo 34 ton, sedanja dejanska obremenitev pa je polovična — 17 ton. Iz varnostnih razlogov je črpalisce močno zasidrano, ker se tekom črpanja vodna gladina niža in skupno z njo tudi črpalisce. Zaradi tega se bo črpalisce pomikalo proti sredini jezera in cevovodi se bodo podaljševali. V tem je pravzaprav prednost »plavajočega črpalnice«.

Naj omenim še to, da je bila svoj čas izdelana varianta, po kateri naj bi bile črpalke montirane na vozičkih, ki bi se po tih premikali po bregovih proti vodni gladini. Seveda smo to iz več razlogov opustili.

● Kdo so bili vaši sodelavci, inženir Barle?

Elektrostrojni obrat je vztrajal na zamisli »plavajočega črpalnice«, ideja pa pravzaprav obstoja že dalj časa. Konstrukcijski oddelček je prišel do istega zaključka. Soglašala je prav tako tudi investicijska skupina. Gradnja črpalnice je tako hitro napredovala, da projekt v tem kratkem času ni bilo mogoče narediti. Pravzaprav smo gradili to

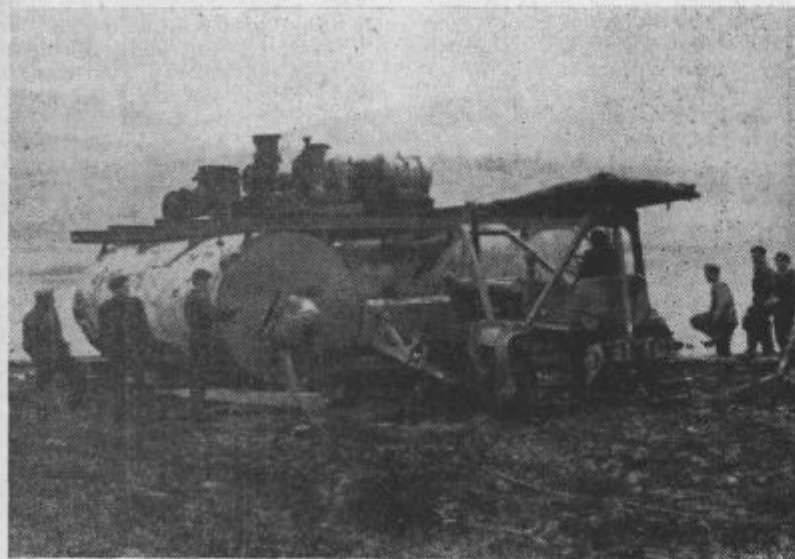
1. Poizkusna montaža črpalnice — pred delavnico El. strojne obrata. Na sliki doma izdelana rezervoarja, 192 cm premera in 600 cm dolžine — t. j. 17,4 m³. Rezervoarja sta preizkušena z vodnim trakom 3 atm. Sila v rezervoarju pri tem pritisku pa znaša ca. 12.500 ton.

Tovornjak s priklopo pa je pripravljen za transport opreme od delavnice do črpalnice.

»plavajoče črpališče« manj kot en mesec. Delavci elektrostrojne obrata, ki so se ukvarjali s tem, kakor tudi tehnično osebje, so delali zelo požrtvovalno in vestno. Prav tako je tudi konstrukcijski oddelek pri tem delu sodeloval ter vsklajeval gradnjo s projekti. Posebej bi pohvalil tov. Lebana in tov. Petreja, ki sta neumorno delala na pripravah ter montažno skupino s skupinovodjem tov. Pečecnikom. Vse priznanje je treba dati tudi elektro skupini s tov. Meh Jožetom na čelu ter skupinovodjem

to težko verjamete, zato pa vas vabim kot tudi rudarje in ostale Velenjčane, da si to ogledajo in se sami prepričajo, kako se znižuje vodna gladina. Črpališče je še v preizkusnem obdobju. Za dokončno obratovanje pričakujemo namreč pregled in odobritev od pristojnega inšpektorata. ● Ne vem, ali smo prav slišali, da so te naprave pri »plavajočem črpališču« tudi nevarne. Ali bi nam hoteli povedati par besed v zvezi s tem?

Na vsak način bi želel opozoriti ribiče in kopalce, kakor tudi

2. Ker pač ne poznajo mornarskih običajev, je montažna skupina pod vodstvom tovariša Leba na, brez krstitelja in brez ostalih ceremonij spustila črpališče v jezero. Pomagali so si z buldožerji.

Oštr Slavkom, ki so pod najslabšimi vremenskimi pogoji v kratkem času postavili daljnovod. V konstrukcijskem oddelku so poleg drugih sodelovali predvsem ing. Jevšenak ter ing. Nograšek, ki obenem delata tudi na izdelavi projekta. Pri gradnji je sodeloval tudi zunanji obrat, mizarstva delavnica ter avtopark, kjer se je posebno izkazal požrtvovalni buldožerist Kotnik Anton.

● S kakšnimi stroški so povezana vsa ta dela?

Celotni stroški za izgradnjo črpališča znašajo okoli 18 milj. din (elektrostrojna oprema, material ter montaža s transporti). Letni obratovalni in vzdrževalni stroški bodo predvidoma znašali okoli 9 milijonov din. Celotni stroški črpališča in črpanja bodo letno znašali okoli 27 milijonov din oziroma 1 m³ izčrpane vode iz jezera bo stal približno 6 din (pri izčrpanju vode 4 milijone 500.000 m³).

Omenil bi rad, da smo pri gradnji uporabili v glavnem doma razpoložljivo opremo in material in s tem prihranili ogromno denarja. Celo cevovode smo izdelali doma, pri tem pa prihranili okoli 8 milijonov din.

● Ste že preizkusili to novo črpališče in kako vam je uspelo?

Poizkusno obratovanje je bilo 21. aprila ob 5. uri popoldne, kar smo naznanili s salvami in zaključili s družabnim večerom. Rezultati začetnega poizkusnega črpanja so bili že vidni. Skoraj neverjetno! Gladina jezera se je prav vidno zniževala. Seveda mi

vse eventualne obiskovalce, da je dostop na črpališče in v okolico transformatorske postaje ter ostalih električnih ter strojnih naprav (cefovodi in kablovodi) strogo prepovedan. To je predvsem v interesu slehernega posameznika, kajti naprave so pod napetostjo in kot take smrtno nevarne. Nevarnost je seveda tem večja, ker je v okolici voda z vlažnim terenom, konstrukcija pa vsa železna.

Tovarišu inž. Barletu smo se zahvalili za njegovo prijaznost, ker je kljub svojemu dragoocenemu času zadovoljil naši radovednosti. Zaželeli smo njemu in prav tako vsem ostalim, ki delajo na pripravah, da bi bilo delo našega rudarja čim varnejše, še nadaljne uspehe.

Dne 4. maja 1962 smo se končno »poslovili« od absolventa Ind. rudarske šole Velenje Sajna Maksa, kateri se je že od 20. marca 1962 potikal po Velenju brez kakršnekoli zaposlitve.

Sajn Maks je obiskoval IRS v Velenju in jo absolviriral. Delovno razmerje med njim in RLV je bilo sklenjeno dne 19. 9. 1961. Razporejen je bil v EE jama vzhod. Že po 6 dneh dela je imel izvenobratno nezgodo in boloval ves mesec. Kot absolutent rudarske šole bi vsekakor moral imeti drugačen odnos do dela, posebno, če še upoštevamo, da se je

Nekaj o jamskih svetilkah

Tako kot so oči za vsakega človeka eden izmed najvažnejših organov, tako je tudi jamska svetilka za vsakega rudarja v jami eden izmed najvažnejših elementov, od katerega zavisi varno in dobro delo. Toda, čeprav vsi rudarji to vemo, mnogokrat ne ravnamo s svetilkami tako, kot ta važen pripomoček zahteva.

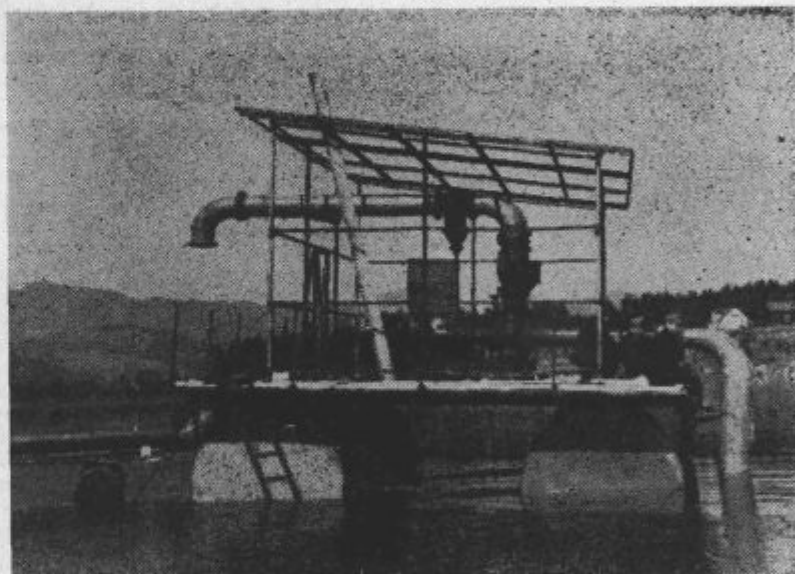
Mi imamo sodobno samopostrežno lamparno, opremljeno s svetilkami firme Dominitt. Te svetilke so preizkušnje v teh dveh letih prestale zelo dobro, saj smo imeli samo nekaj primerov okvar, ki so nastale zaradi nekvalitetne izdelave ali montaže.

Na žalost pa smo v tem času imeli zelo mnogo poškodb in okvar, ki so nastale samo po malomarnosti in nepazljivosti posameznih tovarišev. Ne bom našteval števila okvar itd., ki se registrirajo za vsako svetilko na kartoteki posebej. Omenil bom le to, da imajo nekatere svetilke že po tri in štiri registrirane okvare, druge pa še nobene, čeprav opravljajo lastniki teh svetilk isto delo. Ker moramo vse nadomestne dele uvažati in plačati z dragimi devizami, nam to

predstavlja težko obremenitev za podjetje. Za ilustracijo naj navedem nekaj števil: kompletna svetilka stane ca 42.000 dinarjev, reflektor 7.000 dinarjev, kabel 1.200 dinarjev itd.

Drugi zelo težak problem delajo nekateri neodgovorni tovariši, ki jemljejo, pravzaprav bi lahko rekli, kradejo svetilke svojih sodelavcev. Ta tovariš, ki je vzel tujo svetilko, se morda niti ne zaveda, da je spravil s tem lastnika svetilke v veliko nevarnost, ker mu bo svetilka pri naslednjem šihu ugasnila, in sicer zato, ker je šel v jamo samo z delno polnjeno svetilko, polnjenje svetilke pa traja najmanj 14 ur. Zato naj nihče ne jemlje tuje svetilke samovoljno, ampak se naj v vsakem primeru obrača na lampisto, ki mu bo dodelil potrebno svetilko.

Tovariši, jaz sem v nekaj vrsticah nanizal nekaj glavnih problemov z namenom, da bi kolektivno pristopili k boljšemu vzdrževanju svetilk, kar bo sigurno podaljšalo življenjsko dobo in znižalo materialne stroške. Poleg tega pa — kar je najvažnejše — vsak bo imel lahko na delovnem mestu varno in sigurno razsvetljavo. R. T.

3. In črpališče je zaplavalo.

Po napornem delu je potrebna malica!

Gigant bo kmalu pripravljen, da izpolni svojo nalogo. Potrebno je povezati le še tlačne cevi, urediti elektro instalacijo ter hišico črpališča.

NI ZA VZGLED

izšolal in prišel do poklica na račun skupnosti.

Kolikšna sredstva so bila zavržena v tem primeru za človeka, kateremu se je v času šolanja nudilo vse, lepo stanovanje v internatu, hrano itd., danes pa mu ta poklic nič ne koristi. Ta »mladenič«, ne moremo ga imenovati »delavec«, je popolnoma krenil s poti v stran. Dne 20. 3. 1962 je samovoljno zapustil delo z izjavo, da nima veselja do rudarskega poklica in da se bo zaposlil v nekem podjetju v bližini svojega doma. Namesto, da si čimprej poišče novo zaposlitev, se je Sajn še do 4. 5. 1962

zadrževal v Velenju. Kako se je preživljal v tem času brez sredstev si lahko mislimo, posebno, ko smo zvedeli, da je ukradel svojima sotovarišema, enemu 4.000 din in drugemu 1.000 din. Hotel je živeti na račun skupnosti in svojih tovarišev!

Ob priliki sprejema novih učencev v IRS bo potrebno posvetiti več pozornosti. Nujni bi bili pregledi prijavljenecv od industrijskega psihologa in temeljitejši zdravniški pregledi, ker le na ta način bomo vzgojili rudarje, kateri bodo ostali v rudarskem poklicu.

Volk

Uvodne besede k članku »Nekaj o marksistični filozofiji«

V predzadnji številki Rudarja je izšel prvi del tega članka, v tej številki pa bi radi razjasnili, zakaj priobčujemo tudi take članke. Gre za to, da si kot člani družbe, ki gradi socializem, ki si ustvarja socialistične odnose, razčistimo pojme o marxistični ideologiji, to je dialektičnem materializmu, zgodovinskem materializmu itd. Da si ustvarimo pravi svetovni nazor, ki mu je osnova marksistična znanstvena misel; to je svetovni nazor oziroma pogled na svet, ki zavrača napačen svetovni nazor, ki mu je podlaga idealizem.

Marxizem je znanost, ki stremi za tem, da se ta znanost še nadalje razvija in to zopet na podlagi znanosti. Ta ideologija je ravno zato živa, je v neprestanem gibanju in zato je dialektična. Ta ideologija bo tudi večno živela, ker ji je podlaga resnica, ker je privlačna, ker je človeška; ker je to, kar je svet, kar smo mi vsi — ljudje z našim delom in stremljenjem, da si to delo olajšamo in iztrgamo naravi čim več njenih skrivnosti.

Velikokrat si nismo čisto na jasnem o vprašanju religije. Tudi na to vprašanje nam da odgovor dialektični materializem in predvsem zgodovinski materializem. Nikjer ni rečeno, da je religija proizvod idealističnega

gledanja na svet, na dogajanja v naravi in družbi. Ti ljudje bodo, šele takrat osvojili pravi pogled na vsa ta dogajanja v naravi in družbi, ko bodo spoznali marxistični svetovni nazor — marxistično ideologijo.

Zato pa je potrebno nekaj napora, potrebno se je učiti in z učenjem osvojiti tak svetovni nazor, ki ga je osvojil ves napredni svet. Takrat bomo lahko rekli, da pripadamo temu naprednemu svetu, da smo v tistih vrstah, ki jim je jasno dogajanje v naravi in družbi, ki imajo tudi svoj cilj za prihodnost. Posebno pa je važno to, za nas, ki že stopamo smelo v socialistične odnose, v socialistično proizvodnjo, ko je dobila neposredna demokracija svoj pečat v delavskem in družbenem samoupravljanju; ko stremimo za tem, da naše delo čim bolj olajšamo in zato uvajamo sodobne znanstvene dosežke v proizvodnjo in proizvodne odnose.

Mnogokrat se sprašujemo, kako se je razvila človeška družba, kako je sploh prišlo do teh impozantnih dosežkov znanosti, kdaj je človek prestopil mejo med nižje razvitim bitjem in najvišje razvitim bitjem v naravi, zakaj goji poleg dela še druge dejavnosti, kot so kultura, umetnost, šport; zakaj je prišlo do razre-

dov in razlik med ljudmi, zakaj so lahko nekateri druge ljudi izkoriščali, zakaj so bili nekateri izkoriščani in teh je bilo vedno več kot prvih; zakaj so bile in so vojne itd. Na vse to tudi najdemo odgovor v dialektičnem in zgodovinskem materializmu. Pa še več, ta ideologija in znanost nam pomaga ocenjevati sedanjost, vse dogajanje pri nas in v svetu. Pomaga pa nam tudi pri naših načrtih za prihodnost. Rekli smo že, da je ta znanost večno živa in ravno zato, ker je tako tesno spojena z resničnostjo, je kos vsem vprašanjem in nalogam, ki jih poraja praksa, s tem pa tudi sama sebe plemeniti in bogati.

Zato želimo, da bi vsi naši delovni ljudje, da bi vsi mi, ki ži-

vimo in delamo, v času tako velikih premikov v svetovnem merilu, ko si kapitalizem na vse kripilje prizadeva zadržati kolo zgodovine, ko pa mu pri nas nismo nadeli zavor, kajti ustvarjamo takšne odnose, ki jih je zahteval razvoj, spoznali to, kar si pravzaprav želimo, kar nam je v srcu.

Da bi spoznali in doumeli marksistično ideologijo, dialektični materializem, kajti ta je posnel vse, kar je bilo v zgodovini dobrega, temu dal znanstveno podlago in ocenil delo kot najvišjo vrednoto pri preoblikovanju narave in družbe. Delamo pa mi, delavci in zato, je ta ideologija naša! Pa še to. Tudi zato je naša, ker stremi za tem, da bo to naše delo čim lažje, da bomo s čim manjšimi fizičnimi napori ustvarili čim več. Da bomo pa to dosegli, se moramo učiti, kajti le tako bo mogoče odpraviti razlike med fizičnim in umskim delom.

NEKAJ BESED O

marksistični filozofiji

(Nadaljevanje)

Marx pravi: »Zame je idejni svet samo materialni svet, prenešen v človekovo glavo in v njej predelan«. Z istega stališča je izhajal tudi Lenin, ko je opredelil materialistično dialektiko kot »nauk o razvoju v njegovi najpopolnejši, najgloblji in najmanj enostranski obliki; nauk o relativnosti človeškega znanja, ki nam podaja odraz večno se spreminjajoče materije.«

Razlikujemo dve dialektiki: objektivno in subjektivno. Z objektivno označujemo zakonita dogajanja v svetu (v naravi in družbi), s subjektivno dialektiko pa proces človekovega mišljenja, v katerem se odraža dialektično gibanje zunanjega sveta. Ta dialektika je ali spontana ali zavestna. O spontani govorimo takrat, ko človek neposredno registrira dialektično dogajanje v svetu in ga spoznava. O zavestni dialektiki pa takrat, kadar človek tako dobljena spoznanja o dialektičnem dogajanju v svetu uporablja pri nadaljnjem znanstvenem delu in gradi to znanstveno delo na že spoznanih dialektičnih zakonih. Zato jo štejejo za nauk o splošnih zakonitostih mišljenja.

Pri proučevanju vsebine dialektičnega materializma, to je pri spoznavanju tistih najsplošnejših zakonov, ki gibljejo narodo, družbo in človekovo mišljenje, je treba izhajati do spoznanja, da sta dialektika in materializem v marksistični filozofiji neločljivo med seboj povezana. Zato bi z vsakršnim trganjem dialektike od materializma izpodkopavali temelje marksistične misli. Drugo spoznanje, ki ga moramo upoštevati je, da ni mogoče zajeti dialektičnega materializma, njegove vsebine in pomena v neko dokončno, enkrat za vselej veljavno shemo osnovnih dialektičnih zakonitosti, tez in protitez. To spoznanje narekuje že samo bistvo subjektivne dialektike, ki je odraz večno se spreminjajoče materije.

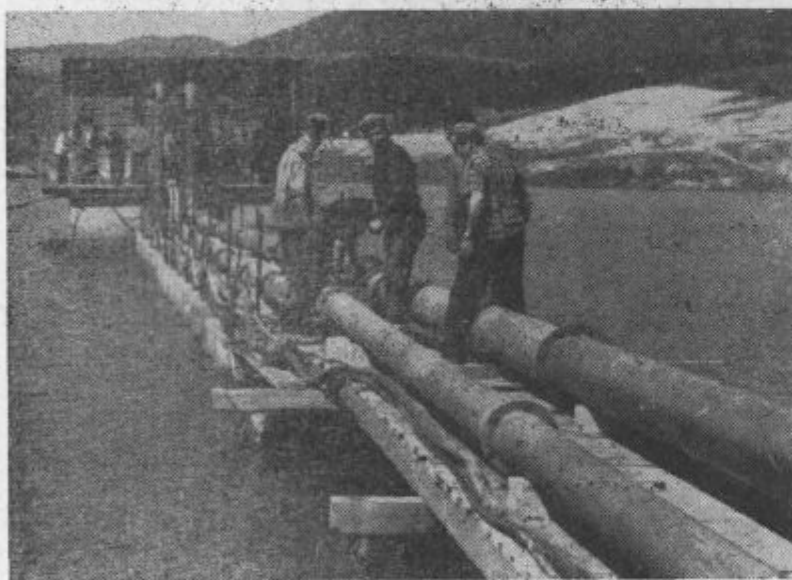
Mnogi gledajo v dialektičnem materializmu nekakšno zbirko pravil in receptov in menijo, da je dovolj, če te recepte znamo na pamet pa bomo povsod pravilno mislili in ukrepali. To je dogmatično pojmovanje dialektičnega materializma.

Dialektični materializem ugotavlja v stvareh in pojavih notranja nasprotja, ki so lastna vsem stvarjem in pojavom. Ta notranja nasprotja pa so vzrok gibanja v svetu, v naravi, v družbi. To pa je pravo nasprotje metafizičnemu pojmovanju. Engels dokazuje pravilnost dialektičnega materializma s primerom iz organske prirode: »Že danes ne moremo več imeti tiste filozofije za znanstveno, ki smrti ne pojmuje za bistveni element življenja, ki ne pojmuje, da vsebuje življenje samo svojo negacijo... življenje je treba vselej pojmovati z njegovo nujno posledico, ki je v zametku vedno vsebovana v njem, s smrtjo. Dialektično pojmovanje življenja tudi ni ničesar drugega... živeti pomeni umirati.«

Omenil sem notranja nasprotja, za kaj pravzaprav gre? Ena vrsta nasprotij kaže konservativne, druga pa revolucionarne tendence. Torej s filozofskim izrazom, vedno si stojita nasproti afirmacija in negacija pojavov. Afirmacija želi ohraniti obstoječe stanje, negacija pa nasprotno teži k spremembi tega stanja in k oblikovanju drugega, novega. Prav zaradi tega obstoji v stvareh in pojavih boj med nasprotji, ki so vzrok gibanja razvoju v svetu.

To so načela marksizma, filozofije, ki se ne prestopajo bogati z novimi izsledki. Kajti kvantiteta pojavov, rodi vedno novo kvaliteto. Tu marksizem potrjuje s svojo znanostjo, s svojim dialektičnim in zgodovinskim materializmom svoj nadaljni razvoj. Zato je ta nauk edino pravi, dokazan z neštevilnimi primeri v naravi in družbi ter človekovem mišljenju.

Franjo Kljun

4. Skupinovodja tovariš Pečecnik — s svojo skupino!

Vrši zadnji pregled tlačnega cevovoda pred poizkusnim obratovanjem. Na sliki so doma izdelane cevi premera 320 in 210 mm. Na črpališču pa vlada nestrpnost, kajti, vsak si želi dobrih rezultatov.

Pozno sobotno popoldne je, monterji pa vztrajajo do zadnjega. Čez nekaj trenutkov bo steklo po ceveh 20 m³ vode v minuti. Zaključek o črpališču sledi v naslednji številki.

Foto: Petre Ivo

Velenjčani!

Vljudno bi Vas radi naprosili, da tudi Vi sodelujete v pripravah za letošnjo turistično sezono. Predvsem prosimo, da uredite okoli svoje hiše, posadite cvetice in okrasite okna s cvetjem.

Ce želite oddati sobe turistom ali celo kompletne pensione, se pogovorite o tem v informativni

pisarni Turističnega društva, ki se nahaja v recepciji Hotela »PAKA«.

Prepričani smo, da boste tudi Vi pripomogli, da bo naš kraj lep in prijeten, da se bodo turisti pri nas lepo in prijetno počutili.

S tovariškimi pozdravi!

Turistično olepševalno društvo
VELENJE

knjige, knjige

NOVA LEPOSLOVNA DELA V MLADINSKI KNJIGI V VELENJU

ZIVLJENJE ADMIRALA NELSONA

Horacij Nelson se je rodil 29. sept. 1758. Komaj devetleten je zgubil mater. Očetu Nelsonu je prišlo na pomoč pri vzgoji osmih otrok brat pokojne žene, mornariški kapitan. Vzel je 12-letnega Horacija na ladjo Raisonnable. Tu je deček preživel mladost. Kmalu se je povzpел do kapitana. Z ladjo Albatross je prekrizal Severno morje. Leta 1787 se je poročil. Odslej mu je bilo najslajše delo pisanje pism svojemu ljubljemu ženi. Vedno je težko dočakal njenih odgovorov. Znova in znova ji je zatrjeval, da je svet brez nje pust in ji objubljal, da tak ostane večno.

»Francoza moraš sovražiti kot živega vraga«, je dejal ko je odhajal na vojno proti Jakobincem in jo srečno dobojeval. Toda tu se je začelo poznanstvo z napolitanskim dvorom, iz katerega je kasneje nastal edini madež na njegovem znamenitem imenu, ki je nazadnje razdejalo Nelsonovo družinsko srečo.

Se se je bojeval, doživljal zmage, razočaranja in prevare in bil končno smrtno ranjen. Ponos in junaštvo sta ga spremljala vse do smrti. Smrtno ranjen je odklanjal vsako pomoč, češ: »Pomagajte tistim, ki jim pomagati morete, meni ne morete več«.

Ranjen je bil v hrbtnico in umrl tri ure za tem.

Nelsonovo smrt so v Angliji občutili huje kot narodno nesrečo. Nepričakovano je odšel od njih človek velikih sposobnosti, ki so mu zaupali in ga ljubili.

Nekaj o fotoklubu

Tudi Fotoklub Velenje se postavlja počasi, a vztrajno na noge. Na februarškem občnem zboru je članstvo podčrtalo naloge in postavilo delavoljni upravni odbor. Le-ta se je nalog temeljito oprijel. Osnovna dejavnost Fotokluba je naučiti čim več ljudi slikanja, razvijanja in tudi izdelave samih slik, t. j. pozitiv. Zaradi tega želimo, da se interesi sami priključijo. Res je, da smo bili zaradi tehničnih razlogov skoraj leto dni brez foto laboratorija ter, da ni bilo kraja zbiranja. Starejši amaterji so si uredili temnice doma ali pa se navezali na šolske in privatne povečevalnike. Tega sedaj ne bo potrebno več. Zahvaljujoč predstavnikom Ljudske tehnike za dodelitev klubskih prostorov v domu in razumevanju ljudi v EE elektrostrojnega, zunanega in gradbenega obrata, smo uspeli v prejšnjem mesecu zelo dobro urediti fotolaboratorij. Tu se bodo v bodoče nemoteno udeleževali amaterji, izpopolnjevali svoje znanje in prenašali izkustva na mlajše člane. Zato ljubitelji fotografije pridite, prena-

MESEC IN DROBIŽ

Roman tudi pri nas dobro zna, nega slavnega ameriškega dramatika, novelista in romanopisca W. Somerset Maughama, ki ga pod tem naslovom predstavljamo slovenskim bralcem, sodi med njegova najzanimivejša dela. Gre za svojevrsten življenjski zapis francoskega slikarja Gauguina, ki mu je dal pisatelj v romanu angleško ime Strickland, da je lahko svobodneje obravnaval njegovo nenavadno življenje. Kot mlad človek je živel Maugham v Parizu med umetniki in

slikarji, ki so mnogi izmed njih Gauguina dobro poznali, bil je velik občudovalec njegovih slik, ki so ga privlačile s svojo simboliko in velikokrat literarno vsebino. Zgodba slikarjevega življenja se mu je zdela kakor ustvarjena za roman. Deset let je zbiral gradivo za to delo in premišljeval o njem. Odpravil se je tudi v Tahiti, kjer je Gauguin preživel zadnja leta svojega življenja in najznamenitejše obdobje svojega slikarskega ustvarjanja. Pisatelj je hotel odkriti kar največ iz njegovega tamkajšnjega življenja in se je tudi seznanil z večjim številom ljudi, ki

Odlomki iz prvoaprilskega pisma Velenjčanke prijateljici

...Se spomniš draga moja, zadnjega obiska v Velenju, kako hudo mi je bilo, ko ti nisem mogla poleg turške kave servirati svežo stepeno smetano. No, draga moja, danes ti objubljam, da te bom prihodnjič lahko postregla s smetano, kajti v Velenju smo dobili končno mlekarino; odprlo jo je »Kmetijsko poselstvo Salek«.

...Slaščičarna? Seveda jo imamo! Dragi moja, poceni, okusno sveže pecivo in slaščice, velika izbira kot v bifeju... Saj razumeš, ali ne?, če si jedla slaščice tam...

...Zadnjič si kritizirala pusto lice lokalov oziroma izložb v Hartmanovih blokih, zavese. »Bele zavese«, si rekla. »Dolgočasno!...« Ljudje se skrivajo pred soncem, toda poleti bo vroče,« si rekla, »ko se bo sonce uprlo v te bele ploške in jih razbelilo...«

No draga moja, zdaj so montirane živopisane platnene strehe nad okni, tako da so lokalji v senci in moram ti reči, zlasti krojaški salon in frizerski sta se potrudila. Da bi ti videla, kako okusno oblečene lutke stojijo v njihovih oknih in izložbah, za frizure skrbi frizerstvo (veš, imajo lutke lasulje na glavi) za obleko skrbi pa krojaštvo. Krojaštvo bo preobleglo lutke vsak teden in moram reči, da so Velenjčanke in Velenjčani zdaj na tekočem z modo in lepim praktičnim oblačenjem. Vse modele potem prodajo, res so se znašli.

šajte lepe motive iz narave, dokumentirajte razvoj našega mesta in postanite član našega kluba.

Kot sekcija Fotokluba Velenje ima vse pogoje za uspešen razvoj mladina na IRS. Tu se pripravljajo začetniški tečaj, katerega bo vodil naš instruktor tov. Tomšič Marjan. Ta sekcija je zelo dobro preskrbljena z rekviziti, medtem ko tu pri matičnem Fotoklubu ni slučaj. Upajmo, da bomo našli tudi po tem vprašanju razumevanje in skupen cilj. Malo teže je s sekcijo »Vegetarij«, kjer razpolagajo s foto-tehničnimi pripomočki, a premalo organiziranim članstvom. Bojazen je celo ta, da je ta sekcija preveč

Sprehajati se sedaj po Cankarjevi ulici je prava paša za oči... Pred prvim aprilom so bila tudi posajena po vsem Velenju drevesa, rečem ti, prav veselim se poletja, še kakšna klopica kje, pa bo poleti pravi raj, ti rečem...

...Draga moja, spomnim se, kako si bila zadnjič osupla, ko si »zagledala« protitankovske zobe in »zidce« čez cesto. »Madonca«, si zaklela, »mar ste se tudi Velenjčani pokvarili? Zmeraj sem vas smatrala za silno disciplinirane ljudi, zdaj pa kar naenkrat tak ukrep! Mar vaši šoferji ne znajo čitati prometnih znakov?«

No, veš kaj, sem ti odgovorila in ne bi rada ponavljala. Da te pa nekoliko potolažim, ti sporočam tole:

Namesto »protitankovskih zobov« so postavili zdaj prav lepe premične teraco posode, teraco lonce za cvetice, na zidovih pa bodo tudi montirana teraco korita za cvetice, menda bodo posajene notri čudovite ovijalke, ki cvetijo s krasnimi, živobarvnimi cvetovi in še druge izredno lepe cvetice...

Tako, vidiš! Kar se pa tiče prometnih znakov, ti moram povedati tole. Naši ljudje jih upoštevajo (vsaj v strogem centru), toda tujci, draga moja, so pa preklemsko drugega kova, da ti povem en primer: Moj kolega v pisarni je šel zapirat okno, kar nenadoma zavpije: »Brž pojdite pogledat, neki

vase zaprta. Smoterneje bi bilo, da se te sekcije povečajo z matičnim društvom in z združenimi močmi razvijemo to lepo tehnično vejo na primerno višino. Razumljivo je, da ta dejavnost stane denar, vendar z intenzivnim delom, uslugam podjetij in društvom pa le lahko računamo na fin. pomoč. Fotoklub bo lahko našel svoje mesto pri raznih reklamah, prikazovanju nezdravih odnosov na družbeni imovini, kakor tudi pohvalnih in vzornih primerov iniciative državljanov itd. V bodoče moramo še več in boljše sodelovati pri raznih športnih in političnih dogodkih v Velenju.

Penšek Alojz

so bili z Gauguinom bo, ali manj povezani. Zda! je slednjič lahko napisal roman, ki ga je tako dolgo snoval. V njem je opisal Gauguinovo življenjsko pot od časa, ko se je ta kot dober družinski oče in na videz nepomemben poslovni človek odtrgal od svojih meščanskih vezi in odšel za klicem umetnosti, ki si ga tedaj še sam ni znal pojasniti. v neznanu — najprej v Parizu, da bi tam postal slikar, nato stran od civilizacije, ki mu ni mogla dati tistega, kar je iskal, v samoto otoka na Tihem oceanu, kjer je našel ključ do svoje umetnosti in tudi svojo smrt. Z navidezno lahkotnostjo in s tanko ironijo, vendar notranje globoko prizadet, nas vodi pisatelj, odličen poznavalec človeških duš, od postaje do postaje slikarjevega razgibanega življenja, posredujoč nam hkrati s svojstveno trpko modrostjo svoje nazore o življenju in umetnosti, še posebej pa o življenju genialnega ustvarjalca.

Rozenstein

avto kar čez zelenice vozi!« In res, glej ga šmental! Tujec je vozil s precejšnjo brzino, ker ni mogel speljati ovinka, je zapeljal kar na zelenico, potem pa direktno proti »Hartmanu«, toda, ko je zagledal tri kamne, je zapeljal spet na zelenico in dirkal na Prežihovo cesto... Sodobni Teksas!« je stisnil kolega skozi zobe... jaz pa še nekaj drugega v sveti jezi... Številke avtomobila nisva videla, ker sva oba kratkovidna... Za take packe, bi moral biti okoli vseh zelenic zid, pa si pomagaj, če si moraš...

...Veš, še eno novico ti povem. »Rastlinjak« je odprl v mestu prodajalno pridelkov kot so zelenjava in cvetice. Cvetice! Ti ne veš, kako sem se jih razveselila, takoj sem vrgla umetne stran... Sveža cvetica v stanovanju, v vazi po dolgem času, kakšen praznik za oči!... Kumarično in zeleno solato pa že dolgo jemo, že pred prvim aprilom so kumarice in zeleno solato prodajale trgovine v Velenju... Veš, za ta rastlinjak, za tako idejo pa smo vsi zelo hvaležni ljudem, ki jim gre zato hvala! Pogledaj druga rudarska in industrijska središča! Hudičevo na trdem so z zelenjavo in če bi jo ljudje tudi hoteli kupiti za drag denar, jo ne dobe. Vem; kako si bila ti vesela in iz kakšne zadrege sem te rešila, ko sem ti prinesla zadnjič 1 kg kumarice.

...Turistično društvo je menda zbralo sredstva za obnovo šaleškega razglednega stolpa, za restavriranje grajskih razvalin, ekipa raziskuje tudi notranjost hriba, kjer stoji grad, ker je menda notri polno hodnikov in nekateri govore tudi o kapnikih.

...Čudovitemu biserčku gotike, cerkvi v Saleku, pa bodo dali novo streho. Menda bodo prestavili gasilski dom, ki kazi z lokacijo celo vas, obstoječo cesto pa zožili za pešce kot sprehajalno pot, kajti cesta za Dravograd ne bo šla več skozi Salek itd... Nekaj delajo tudi v Hudi luknji...

Dosti sem ti napisala ljuba moja, bodi pozdravljena

Tvoja Velenjčanka

1. aprila 1962.

Nogometni klub Partizan - Rudar še vedno prvi

Prva tri kola pomladanskega dela prvenstva Celjske nogometne podzveze so za nami. Ker je naš »Rudar« zmagal vse tri tekme, se trenutno nahaja še na vrhu lestvice s tremi točkami prednosti pred Olimpijom in Kovinarjem, kot je razvidno iz spodnje lestvice. Vendar pa je še prekmalu, da bi govorili o prvaku ob koncu prvenstva. Rudarja namreč čakajo še težke tekme z Olimpijom, Kovinarjem in Smartnem, ki bodo na sporedu: z Olimpijom 22. IV. 1962 ob 10. uri v Celju, s Kovinarjem 6. V. 1962 ob 15.30 uri v Velenju in s Smartnim 13. V. 1962 v Smartnem. Vendar, če bodo nogometaši Rudarja še vnaprej tako redno in sistematsko trenirali, upamo, da ne bo težko priti do našega prvega cilja — prvo mesto v Celjski nogometni podzvezi. K uresničitvi te naše želje pa lahko doprinesejo svoj del tudi ljubitelji nogometa v Velenju in to s športnim bodrenjem in vzpodbujanjem naših nogometašev. Z reorganizacijo nogometnega

tekmovanja v Sloveniji se nudi prvaku Celjske nogometne podzveze izredna prilžnost, da se letos kvalificira v Slovensko ligo. Ta liga bo namreč povečana na 14 klubov, torej bodo od 8 podzveznih prvakov vstopili kar 4. Poleg enotne Slovenske lige pa bodo v jeseni ustanovljeni dve conski ligi, v kateri bodo imeli pravico nastopati najboljši klubi posameznih podvez (Celjska podzveza — 4 prvoplasirani klubi).

Kot vidite, bo velenjski »Rudar« v prihodnji sezoni sigurno tekmoval v boljšem razredu, če ne v enotni slovenski ligi, pa vsaj v vzhodni conski ligi.

Rezultati prvih treh kol:

»Rudar« : Rogatec	9 : 0
»Nazarje« : »Rudar«	2 : 6
»Zalec« : »Rudar«	0 : 4

Opomba: V lestvici je tudi upoštevan rezultat Olimp : Kovinar 2:0, nakar pa je Kovinar vložil protest.

Lestvica po 14. kolu:

1. Rudar« Velenje
2. »Olimp« Celje
3. »Kovinar« Store
4. »Smartno«
5. Konjice
6. »Steklar«, Rog. Slatina
7. Šoštanj
8. Rogatec
9. Zalec
10. Nazarje
11. Vransko
12. Zreče

14	13	1	0	82 : 6	27
14	11	2	1	82 : 6	24
14	12	0	2	62 : 12	24
14	7	4	3	53 : 15	18
14	7	2	5	40 : 29	16
14	5	3	6	28 : 38	13
14	4	4	6	29 : 24	12
14	4	3	7	17 : 52	11
14	3	2	9	34 : 64	8
14	3	1	10	27 : 67	7
14	1	2	11	25 : 85	4
14	1	0	13	15 : 69	2

Občni zbor PD Velenje

Planinsko društvo Velenje je imelo 10. aprila 1962 ob številni udeležbi svojih članov občni zbor. Planinska zveza Slovenije ni poslala svojega delegata, temveč je poslala brzojav s pozdravi zboru planincev. Občni zbor je potekal v prijetnem vzdušju. Po končanem občnem zboru je bil predvajan barvni film »Na Triglav in njegovo soseščino«, ki je s svojo slikovitostjo in lepoto pritegnil vse, posebno še mlade planince. Naslednjega dne so si film ogledali še šolski otroci.

Občni zbor je pod vodstvom delovnega predsednika tovariša Borovška potekal po določenem dnevnem redu, t. j. sledila so poročila predsednika, gospodarja, blagajnika in nadzornega odbora. Lepo in pristno je bilo poročilo pionirja I. osn. šole, kjer uspešno in res požrtvovalno vodi mladinski odsek tovarišica Podlesnik Anica. V krožek mladih planincev na I. osn. šoli je vključenih 62 članov. Razdeljeni so v dve skupini. V prvi skupini so mladinci in starejši pionirji, v drugi skupini pa mlajši pionirji. Mlajši člani hodijo na krajše, starejši člani pa na daljše in zahtevnejše izlete in pohode. Okoli 35 mladincev hodi po »Slovenski planinski transverzali«. Lani so planinci iz starejše skupine prehodili pot od Okrešlja do Slemena nad Šoštanjem. Navažam besede pionirja: »Na tej poti smo prvič stopili na kamnito stopničko in se oprjeli za

prvi klin v skali. Malce tesno nam je bilo na dnu srca. Počasi smo se vzpenjali in ob sončnem zahodu prišli na Kamniško sedlo. Naslednji dan smo preko Planjave in Ojstrice prišli v Kocbekov dom na Korošici. Ta dan smo odšli še k pretočnemu jezeru pol ure daleč od Korošice. Naslednjega dne pa smo se spustili po strmih pečinah v Robanov kot. Na Raduho smo šli preko Grohata. Iz koč na Loki pa smo preko Smrekovca in Slemena prišli nazaj v Velenje. Naš prvi vzpon bo vsem ostal v lepem spominu in vsi že težko pričakujemo pomladi in z njo izletov v naš planinski svet.«

Naj navedem še zaključne besede teh mladih planincev: »Planine nas vse zelo vlečejo. Imamo zvrhano zalogo zanimanja, veselja in želja, toda žal so vse naše želje močno utesnjene, ker nam za njih izpolnitev vselej zmanjka denarja. Tudi naši načrti so močno odvisni od tega, če bomo zbrali dovolj denarja za pohod na Julijce, kljub temu, da smo skromni in da med seboj vzgajamo poleg skromnosti tudi v tovarištvu in medsebojni pomoči...«

Ljubitelj planin, ki so mu pri srcu vse te lepote, ki jih je naštevval mladi planinec, se bo z mislijo ustavil ob tej rahlo prikriti želji po podpori, saj letos Planinsko društvo ni moglo zaradi kritične denarne situacije priskočiti na pomoč tej skupini dobrih in res skromnih (Se nadaljuje na str. 7)

ŠPORT

Nekaj o kajakaških

V eni od prejšnjih števil »Rudarja«, je bilo zabeleženo, kaj nameravajo kajakaši v tem letu. Čeprav vreme letošnje pomlad večini športnikov ni posebno naklonjeno, so kajakaši kljub temu že izpolnili del svojega letošnjega načrta. Treninzi na divjih vodah so še kar precej redno. Omeniti moram, da to pomlad izraz »divja voda« kar odgovarja za Savinjo, kjer letos v glavnem treniramo. Nekaj kajakov imamo shranjenih kar v bližini Letuša. Tu se člani veslaške sekcije, ki so že opravili predvidene vaje na jezeru in na Paki, vadijo v tehniki spustov po tekoči in divji vodi. Ti treninzi so v glavnem naslednji: prečkanje deroče vode, kroženje v loku, tranverziranje pred zapreko in spust preko brzic. Ob tej priložnosti moram omeniti, da gotovi tovariši že kar dobro obvladajo te stvari. Pa tudi navdušenje za te treninge je precejšnje, saj prihajajo na treninge celo v najslabšem vremenu.

Kot eno prvih letošnjih kajakaških akcij mislimo organizirati v najkrajšem času »Dravsko regato«. Le-ta bo potekala od Dravograda do Ptuja. Delila se bo v dva dela in sicer:

Prvi dan: Dravograd—Maribor.

Drugi dan: Maribor—Ptuj.

Prvi del je dolg okrog 65 km in je zaradi stoječe vode najbolj težaven, drugi del pa je dolg 35 km in spada v hitre spuste. Zaradi tega je lažji, zahteva pa več tehničnosti znanja.

Ker ravno omenjam izraz **Regata**, bi ljubiteljem športa, predvsem pa veslačem, rad raztolmačil, kaj ta

izraz pomeni, predvsem zato, ker ga v raznih športnih časopisih večkrat zasledimo. N. pr. »Tehnika regate«.

Regata pa divji oziroma mirni vodi spaja športno borbo človeka s človekom, istočasno z borbo človeka proti elementom prirode. Kajakaš na progi mora biti siguren vase, računati pa mora z vsemi prirodnimi težavami in fazami te borbe, katere so značilne za ta vodni šport.

Marsikateri kajakaš ve, kako se mora veslati, zna rokovati s svojim veslom, ne pa s čolnom. To se vidi ne samo na divjih vodah, ampak celo na stoječih vodah, kjer se razmeroma mnogo tekmovalcev prevrne.

Pri regati na divji vodi lizična moč človeka ne igra glavne vloge. Vajnejša je odločnost, spretnost in pravilno čitanje vodne poti pred sabo na podlagi gladine vode.

Le regate naredijo pravega kajakaša, tekmovalca, športnika in obenem ljubitelja prirode. Zaradi tega bi bilo potrebno čim pogostejše prirediti regate na divji oziroma mirni vodi. Na takih regatah bi vzgojili kajakaše — tekmovalce, dobro seznanjene s prirodnimi zaprekami. Le tako bi se ti naučili tudi v najhitrejšem tempu, v najbolj divjih protivalih, okrog ostrih skal in preko raznih ovir, obvladati svoj čoln.

Mnogo bi še lahko pisal o regati, ampak za zaključek bi še enkrat čisto na kratko pojasnil izraz »regata«.

Regata je tekma, spust in tehnika divje vode. K. T.

Rokometaši na čelu lestvice

Še štiri kola so ostala do konca okrajnega prvenstva v rokometu. Velenjski Partizan-Rudar se je že v jesenskem delu trdno postavil na čelo prvenstvene lestvice in to mesto obdržal tudi v pomladanskem delu. Res je, da je imel do sedaj pretežno šibkejša nasprotnike, vendar pa razlika

petih točk jasno kaže, da mu tega mesta ne bo lahko odvzeti. Tako mislijo tudi igralci sami, saj so se trdno odločili, da osvojijo naslov okrajnega prvak in v kvalifikacijah za slovensko ligo dosežejo čimveč. Kakšno je razmerje moči v okrajni ligi pa nam nazorno pokaže lestvica:

1. Partizan-Rudar	10	10	0	0	176:126	20
2. Kovinar	10	7	1	3	203:169	15
3. Laško	9	5	1	3	213:147	11
4. Zalec	9	4	2	3	161:173	10
5. Partizan-Celje	10	4	0	6	136:150	8
6. Konjice	10	2	0	8	173:207	4
7. Polule	10	2	0	8	107:143	4
Izven konkurence:						
Celje B	8	3	0	5	155:136	6

Velenjčani imajo v preostalih kolih še te-le nasprotnike:

6. maja v Velenju Part.-Rudar — Laško
13. maja v Zalcu Zalec — Part.-Rudar
20. maja v Celju Part.-Celje — Part.-Rudar
27. maja v Velenju Part. Rudar — Kovinar Store

Za Praznik dela so Velenjčani

gostovali v Ajdovščini, kjer so med močnimi klubi iz slovenske lige zasedli zadnje mesto. Pripomniti moramo, da so kljub takemu uspehu igrali prav dobro, posebno vratarja Fijavž in Mravljak sta se odlično izkazala. Neuspehu je delno botroval tudi sodnik, saj je samo na tekmi z Ajdovščino razvoljavil kar pet golov.

Vesti

IZ NAŠE KOMUNE

27. aprila je bila v Šoštanju seja Občinskega ljudskega odbora na kateri je bil izvoljen sedanji direktor Industrijske rudarske šole tov. ing. Mali Ludvik za novega predsednika naše komune. Prepričani smo, da bo komuno vodil v zadovoljstvo vseh občanov, ter mu ob tej priliki želimo vso srečo in čestitamo k izvolitvi.

*

VELENJE SO OBISKALI

25. in 26. aprila 1962 se je mudil v Velenju s podpredsednikom Zvezne ljudske skupščine tov. Leskošek Lukom, namestnik deželne glavarja Štajerske v

Gradzu, gospod Matzner. Bil je navdušen nad Velenjem, njegovi prirodnimi lepotami in socialistično zavestjo Velenčanov, ki je rodila toliko sadov. Gospod Matzner se je boril med vojno skupno s partizani v savinjski dolini in nam je bil zato še prav posebno dobrodošel.

KINO

Od 12. do 14. maja
BALADA O OBLAKU IN TROBENTI, domači film
Od 16. do 18. maja
LIGA GENTLEMEN, angleški film
Od 19. do 21. maja
VICITA, ameriški film
Od 23. do 25. maja
ZLATA TROBENTA, ameriški film
Od 26. do 28. maja
TOBI TAJLER, ameriški film
Od 30. maja do 1. junija
ZANKA ZA DEKLETA, francoski film

Iz naših šol

Pišejo gojenci IRŠ

V začetku aprila se je pričelo zelo nestanovitno vreme. Kakajski smo imeli namen pričeti s treningi v začetku aprila, in sicer pri izlivu Pake v Savinjo. Z nestrpnostjo smo pričakovali nedelje, ker so bili vsi prejšnji dnevi v tednu zelo lepi in sončni. Dočakali smo nedeljo in z njo tudi slabo vreme. Na trening smo se odpravljali v zgodnjih jutranjih urah, kljub slabemu vremenu. Na železniški postaji smo počakali našega trenerja ing. Toneta Kovačiča. Vstopili smo skupno na vlak in se odpeljali v Smartno ob Paki. Tam smo pričakovali dneva, kar na postaji. Se vedno je deževalo. Odločili smo se, da gremo pogledat kakšna je Savinja. Ko smo prišli na obrežje Savinje, smo kar ostrmeli z mislijo, da je nemogoče, da se bomo morali po tako divji in deroči reki spuščati in veslati proti toku. Ta dan je ob naliwu Savinja zelo narasla in je izgledala kot divja reka. S prihodom dneva je tudi prenehalo deževati. Nastala je krasna jutranja zarja in nato lep sončni dan. Ob reki smo si zakurili

taborni ogenj in se malo pogreli. No, potem smo kar pričeli s treniranjem. Savinja je kar naraščala in postajala vedno bolj divja. Vsak je s strahom sedel v kajak in bil trdno prepričan, da se bo kopal v tej mrzli vodi. Toda trening je zahteval od vsakega posameznika precej napora, znanja in požrtvovalnosti.

Imeli smo kratek spust, veslanje proti toku, prečkanje reke, veslanje nazaj proti toku in hitro obračanje na divji vodi.

Med treningom je čas zelo hitro potekel. Najraje bi se še bili spuščali in veslali po Savinji, toda morali smo zapustiti ta prijetni kraj, ki je zahteval od nas mnogo izkušenj in znanja. Zelo smo hvaležni našemu dobremu trenerju ing. Tonetu Kovačiču za njegov trud, ki ga ima z nami.

Želimo si vsi skupaj, da bi bilo več takšnih treningov, kjer bi si pridobili osnovnega znanja za spuste po divjih vodah.

Krivec Jože
Mlinarič Konrad

(Nadaljevanje s 6. strani)

pionirjev niti z zneskom 10.000 dinarjev. Če pomislim, da se na drugi strani trošijo veliko večje denarne vsote, si človek nehote očita, da smo tem mladim veliko dolžni.

Občni zbor je na svojem zboru izvolil za predsednika društva tovariša Penšek Alojza in mislim, da je imel pri tem srečno roko. Seveda pa mu bo moral za uspešno delo biti v pomoč ostali odbor. Tudi predsednik SZDL tovariš Vovk je obljubil za to leto malo več pomoči in upam, da bo z dobro voljo vsega odbora mogoče le doprinešeno k temu, da bo poročilo pionirjev na prihodnjem občnem zboru le omenilo: »Društvo nam je nudilo pri izvedbi naših izletov veliko oporo...«

Kališnik Ida

VELENJSKA II. OSEMLETKA

Včasih smo šolarji sami, pod vodstvom svojih učiteljev, skrbeli za urejenost in nasade okoli šolskega poslopja. Čas bi že bil, da se tudi naši otroci, predvsem pa njihovi učitelji zavedo, da je zunanja podoba šole najboljši odraz tistih, ki morajo zanj skrbeti in v tem primeru je to naš učiteljstvo skupno z učenci!

KLOPICE V CENTRU NOVEGA VELENJA

Kako prijetno bi bilo če bi po centru novega Velenja postavili klopice. To bi vsekakor, vsaj po mojem mnenju, mnogo doprinešilo k poživitvi in obenem domačnosti mesta. Čez dan bi se preneka mame rada odpočile vsaj za nekaj minut in popazila na malčka, v večernih urah pa bi se na njih meščani pomenkovali o tem in onem.

Oglejte si

16. maja bodo ob 18. in 20. uri nastopili v kulturnem domu »Veseli planšarji«.

Predstavili se nam bodo z domačimi vižami, napevi in humorjem. Pojeta Janez Jeršinovec in Silva Vetrhi, Vabljeni!

19. maja bo v kulturnem domu ob 20. uri nastop DPD »Svoboda« Ravne na Koroškem.

Bogat spored bo izvajal »Prežihov Voranc«, Pridite!

20. maja ob 20. uri priredi Zavod za glasbeno vzgojo — Ljubljana v kulturnem domu glasbeni večer. Nastopali bodo mešani mladinski zbor, moški in ženski oktet ter priznani solisti.

Oglejte si zelo kvalitetno prireditev!

26. maja ob 16. in 20. uri predvaja Slovensko ljudsko gledališče Celje v kulturnem domu Müllerjevo dramo »Smrt trgovskega potnika«.

VAŽNO OPOZORILO!

VSE RIBICE, KOPALCE, KAKOR TUDI VSE OBISKOVALCE VELIKEGA JEZERA POD SKALAMI OPOZARJAMO, DA JE DOSTOP NA ČRPALIŠČE IN V OKOLICO TRANSFORMATORSKE POSTAJE TER OSTALIH ELEKTRIČNIH IN STROJNIH NAPRAV STROGO PREPOVEDAN. TA PREPOVED JE V PRID VSAKEMU POSAMEZNIKU, KAJTI NAPRAVE PRI ČRPALIŠČU SO POD VISOKO NAPESTOSTJO IN KOT TAKE SMRTNO NEVARNE!

UPRAVA RUDNIKA

Modelarski klub Velenje

Na vzpodbudo ljubiteljev in simpatizerjev se je že v preteklem letu osnovala padalska sekcija pod okriljem aerokluba Slovenj Gradec.

Med sezono je uspešno opravilo izpite 18 padalcev, s tem tudi po en posamezni skok iz avijona RO-2 na letališču v Turiški vasi. V načrtu smo imeli tudi tečaj za teoretični del o jadralnem letenju. Ker je ta šport sorazmerno drag, nismo zmogli z nadaljnjim delom zaradi finančnih sredstev. V začetku letošnjega leta smo na novo formirali modelarski klub v sodelovanju z modelarji osnovne šole »Miha Pintar-Toledo« v Velenju, na čelu s tov. Salamonom. Kmalu po ustanovitvi te športne dejavnosti je sekcija začela s svojim delom. Po zadanih nalogah smo si najprvo skromno uredili prostore v domu Ljudske tehnike v Velenju. Tu

nam je materialno pripomogel tudi Modelarski servis v Ljubljani. Takoj, ko smo prejeli material iz Ljubljane, smo začeli z izdelavo začetnih jadralnih modelov. Za uspešno delo nam primanjkuje še mnogo potrebnega materiala in orodja. Zelo prizadevni pri tem delu so tov. Merik Anton, Vučina Vinko in Salamon, ki so si zadali za nalogo, čimprej nabaviti, kar nam je še potrebno.

Sklenili smo tudi, da bomo v najkasnejšem času priredili tekmovalno z modelmi skupno s tovariši aerokluba Slovenj Gradec.

Zelili bi, da bi se našel v Velenju prostor za izgradnjo letališča oziroma izgradnjo krožne steze za motorne modele, ki bi morala biti dolga do 2,5 km. Potem bi lahko prirejali tudi razna okrajna in republiška tekmovanja.

Konj in sir sta dezertirala

Komandant Tomšičeve brigade je ostal brez konja. Dezertiral je, ker mu verjetno ni tovariš Efenko nudil dovolj bonbončkov. Smrdelo je pa tudi preveč po smodniku. Takrat smo se nahajali v Cirkovcah. Po terencih in obveščevalcih smo zvedeli, da ima Pavline v svojem hlevu na Selah lepega jahalnega konja, ki želi iti v partizane. Sklenili smo, da mu damo vezo.

To vezo sem moral postaviti jaz s še kakšnimi dvanajstimi borci. Točno obveščeni o položaju

ju v Selah smo krenili preko Šentbrice v akcijo. Noč je bila temna in kot nalašč primerna za izvedbo naše naloge. Vse je bilo lepo in prav, le cesta na Slovenj Gradec, ki gre tik ob poslopju, je bila vlažna. Treba jo bo zasedi, da bo akcija varna.

Dobro razpoloženi smo se previdno spuščali po gozdu in se ustavili šele za streljaj od Pavlinčeve hiše. Pristručevali smo. Vse je bilo mirno in tiho, le konja smo čuli, kako hrza in neravno prestopa v hlevu. Verjetno je že komaj čakal, da se snidemo. Napravljen je bil načrt za akcijo. Eno oddeljenje zasede cesto proti Velenju, drugo proti Slovenj Gradcu. Cesto proti Velenju zasede prvo oddeljenje, ker ima v svojem sestavu poleg mitraljeza tudi lahek bacač. Borba se sprejme le v primeru lastne obrambe. Osebnost, s še dvema tovarišema, sem prevzel nalogo, da pogledam, kaj je s konjem. Krenili smo vsak na svoje mesto. Tiho in previdno smo pregledali dvorišče. Tovariša sem pustil zunaj za stražo, sam sem pa stopil v hlev. Ker je v njem bilo več konj, sem prižgal vžgalico, da bi ne bilo kakšne pomote. Takoj sem spoznal pravega. S prividnjem repom me je, iskrenih se oči, s kimanjem glave pozdravil. Ker je videl, da sem partizan, sem smelo stopil in ga odpel. Odšla sva skozi vrata in preko dvorišča, nakar ga je zato pripravljen tovariš pospremil v gozd. Se posloviti se ni maral od svojega gospodarja, češ, da preveč po Nemcih smrdi. Sedaj pa se sedlo in odejo. To dvojce je skrbno čuval hlapec za svojega gospodarja. Potrkal sem na vrata izbe nad hlevom. Odprla so se. Toda, kaj je to? Nastal je hrušč in bobnenje, kot le kaj. Hlapec mi je ves trepetajoč izročil željeno sedlo in odejo, jaz pa sem jo jadrno ucvrl po stopnicah navzdol ves radoveden, kaj se na cesti dogaja. Čudno mi je bilo,

zakaj ni nobenega strela. Zadeva je bila kmalu pojasnjena. K brzopletnemu drogu ob hiši je bila pristavljena lestev. Na njej je bil pa Stefan, ki je s sekuro neusmiljeno mlatil po telefonskih žicah. Trušč je bil tolikšen, da sem ga komaj doklical in dopovedal naj preneha. Ko sem vsega preznojenega vprašal, kaj počenja, mi je odgovoril, da je presekala telefonsko žico in s tem onemogočil lastniku telefonsko zvezo s postojanko v Velenju. Pomilovaje sem ga pogledal in mu pojasnil, da bi bil lahko sam napravil uzbuno, ker so zaradi njegovih srditih udarcev žice sigurno brnele prav do Velenja. Povedal sem mu tudi, da je akcija končana ter da je konj že na poti v brigado. Sklonil je glavo in se zamišljeno nasmejal — verjetno svoji nepremišljenosti. Poslal sem ga, naj privede zasedo proti Slovenj Gradcu, jaz pa sem odšel k drugemu.

Raport komandirjev zasede so se glasili: »Nič novega, vse mirno!« Povedal sem tovarišem, da je akcija uspela. Vsi smo bili veseli. Sklenili smo, da se bomo še malo sprehodili po ravnini.

Prijelo nas je, da si v kakšni trgovini »nakupimo« prepotrebne stvari. Krenili smo proti Saleku. Ustavili smo se pred trgovino. Ker je bila že pozna noč, trgovina ni bila odprta. Zato smo morali klicati. Vrata so se odprla. Postavili smo opazovalce in vstopili. Dobrohotno smo bili postreženi, mobilizirali smo pa tudi en trapistovski sir, težak 10 do 15 kg. Lepo smo se zahvalili in odšli. Sir smo izročili novincu Tinčetu, ki si še ni priboril orožja.

Do zore je še precej časa. Nazaj v hribe je še prerano. Le kaj naj »jokelnom« še zagodem? Gorica je graščina. Na graščini so konji. Kjer imajo konje, imajo tudi odeje. Mi jih potrebujemo za ranjence, pa tudi sami se kaj radi v nje zavijemo. Mi pa jih vsi nimamo. Pojdimo po nje! Mogoče nam bo uspelo. Krenemo takoj na pot.

Približali smo se graščini. Zasedo sem postavil na nasprotni breg z naloge, da takoj odpre ogenj na graščino, če le pade s te strani samo en strel. Nekaj mi je svetloval naj bom previden. Izbral sem si tri spremljevalce. Kot mačke smo se bližali hlevu. Šepetaje smo se dogovarili za morebitni umik in stopili pred hlev. Vse smo pregledali, vendar ni nikjer nič nevarnega. Prebudili smo hlapce. Bili so že starejši ter so nas prav začudeno gledali. Verjetno so prvič videli partizane. Na našo željo so nam hitro postregli s sedemnajstimi odejami. Radi bi šli z nami, so rekli, vendar so za borbo že prestari. Borili so se v prvi svetovni vojni, toda ne za svojo zemljo in narod, temveč za tujo gosposko. Zeleli so nam polno uspehov, na kar smo se razšli. Lepo nam je bilo kramljati z njimi. Saj so celo življenje bili hlapci, ki se za njih v življenju ni nihče brigal, le izkoriščevali so jih. Prepričani smo bili, da so njih želje o naših uspehih za čim prejšnjo zmago bile iskrene in globoke. Zavedali so se, da je od naše

zmage odvisno tudi njih legše in srečnejše življenje.

Brezbrizno smo krenili obloženi z odejami po poti proti kapelici izpod graščine. Naenkrat pa zoropočejo brzostrelke od graščine. Bilo jih je slišati več, vendar ni bilo časa za razglabljanje, koliko jih je. Kot na komando, smo se vrgli vsi na tla, medtem so pa že zapokali naši mitraljezi in puške. Tovarišem sem ukazal, naj se previdno umikajo brez streljanja, sam pa sem parkrat poskočil in že bil pri naših. Dal sem komando pospešen ogenj, nato pa komandoval »juriš«. Besno smo se pogнали preko dolinice v nasprotni hrib, medtem je pa sovražnik že prenehal streljati. Pridrli smo do graščine, vendar nismo našli tu nikjer žive duše. Čuli smo le gosto cepetanje nog bežečih napadalcev v nasprotno stran graščine. Brž sem dal postaviti minometale in poslal za bežečimi ptički dva partizanska paketa. To pa zaradi tega, da ne bi Nemci mislili, da smo partizani tako revni in da res nič nimamo. Pozneje sem zvedel, da sta ob tej priliki bila dva ranjena, podatkov nisem preverjal. Od naših ni bil nihče ranjen. Sklenili smo, da je za to noč akcije dovolj.

Prepričan, da nas nekje v Saleku čaka zaseda, smo krenili po strmini iznad Saleškega gradu. Stefanu je bil teren poznan. Zato je krenil na čelu kolone, jaz in politdelegat pa sva urejala kolono in dajala navodila. Naposled sem tudi jaz krenil ob koloni, misleč dohiteti čelo. Naenkrat čujem, da nekaj drvi proti meni. Stisnil sem bolj trdo brzostrelko, v tem pa je bila že tudi nevarnost mimo, istočasno pa čujem, da se duši politdelegat Janez. Vprašal sem ga kaj je. »Kaj pa vem, kakšen hudič je bil. Nekaj je prifrčalo proti meni, se zaletel v mene in me podrl, pa je štorije konec. To vem, da trdo ni bilo, močno pa precej«. Potolažil sem ga in krenil. Ko smo bili že precej oddaljeni od graščine, sem ustavil kolono, da se odpočije in malo nahrani. Imeli smo kruha, pa tudi sir nam je teknil. Poklical sem Tineta s sirom. Ves prepaden se mi je javil in povedal, da mu je sir pobegnil izpod pazduhe in ušel po bregu navzdol. Strogo sem ga pokaral za njegovo neprevidnost. Janezu sem povedal, da ni v njega treščil hudič, ampak le naš sir, ki smo si ga tako zeleti. Rekel mi je, da mu ni nič žal za njim, samo da je uganka razčiščena, ker drugače še spati ne bi mogel.

Krenili smo tiho preko proge in ceste v Šentbric. Tu smo se na jutranjem soncu krepko odpočili in nasmejali siru, ki je dezertiral in Janezu, ki je mislil, da je v njega treščil hudič. Vsi nasmejani smo s partizansko pesmijo na ustih krenili proti svoji brigadi, ki nas je veselo sprejela.

Zakaj grešim?

Danes bo stekla beseda o strežnikih trakov. Po službeni dolžnosti moram po celi jami, kjer imam priliko videti vse ljudi. Kot sem že uvodoma rekel, se bom dotaknil v svojem članku strežnikov ob trakovih. Obrazi so zelo različni. Največ je bilo mladih in to od 18. do 25. leta. Po večini so to zdravi, dobro razviti fantje, ki opravljajo sicer potrebno delo ali za njih fizično le prelahko delo. Tu grešimo! Vsi ti mladi fantje po večini ne želijo delati na čelih ali pa jih rudarji na čelih ne marajo, ker se jim ne ljubi delati. Prav vtem pa podpiramo lenobo in jim dajemo razmeroma dobre prejeme. Prepričan sem, da imamo na čelih tudi takšne rudarje, ki so že tik pred upokojitvijo in ki so fizično že izčrpani. Teh vidimo ob trakovih zelo malo. Zakaj? Vsak pravi: »Dokler mi srce bije, šremarja pa kroce ne dam iz rok«. Kako to, da imajo ti stari rudarji tako voljo do dela, mladim pa ni in ni za to.

Sam sem o tem že mnogo razmišljal, pa bo moj članek verjetno še koga privabil k razmišljanju, da bomo tako skupno rešili to vprašanje. Vse prizadete pa prosim naj mi oprostite. Tako pač je! —JB—

Prva seja CDS

V torek 8. maja je Delavski svet RLV ob svojem konstituiranju izvolil predsednika CDS tov. Mravljak Huberta ter dva namestnika Zgank Franca in Koričič Alojza.

Izvolil je tudi nov enajstčlanski upravni odbor. Podrobnejše vesti o zasedanju delavskega sveta bomo objavili v naslednji številki »Rudarja«.

Naprodaj sta...

Stanovanjska skupnost Velenje prodaja dva šivalna stroja in to en stroj znamke »Lučnik« in šivalni stroj znamke »Bagat«. Prednost nakupa imajo društvene in gospodarske organizacije. Stroja si lahko ogledate vsak dan do vključno 15. maja 1962 od 6. do 14. ure v pisarni Stanovanjske skupnosti Velenje.

Preklic

Marčec Valentin, stanujoč Velenje, Aškerčeva 15, preklicujem veljavnost izgubljenega kartončka za dviganje plač (matična številka 102).

»RUDAR«, glasilo delovnega kolektiva RLV — Urejuje uredniški odbor — Glavni urednik Jože Tekavec — Tehn. urednik Pavla Zargaj — Ostali člani: Franc Pristovšek, Alojz ing. Diaci, Marjan Sušteršič, Ivan Drev in Vinko Smajc — Izhaja dvakrat mesečno — Tisk Časopisnega podjetja »Celjski tisk«, Celje — cena 20 din.

**Dapisujte v
naše
glasilo**